

ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผล
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2
Relationship Between Internal Educational Quality Assurance and School
Effectiveness of Small Sized Under the Office Surin Primary Educational
Service Area Office 2

เพ็ญภา บุญชาติ^{1*}, อุดมพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ² และประกาศิต อานภาพแสนยากร³

Pennapha Boonchalee^{1*}, Udompan Pitchprasert² and Prakhasit Arnupharbsaenyakorn³

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

^{2,3}อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

^{1*}Master student in Educational Administration Faculty of Education and Human Development
Sisaket Rajabhat University

^{2,3}Lecturer from the Faculty of Educational Administration Faculty of Education and Human Development
Sisaket Rajabhat University

*Corresponding Author Email: pennapaboonthalee@gmail.com

Received: 21 February 2026 Revised: 6 April 2026 Accepted: 9 April 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .976 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน และครูจำนวน 221 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ในสถิติการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.39) 2) ผลการศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.33) และ 3) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.739

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพภายใน, ประสิทธิภาพของสถานศึกษา, โรงเรียนขนาดเล็ก

Abstract

This research consists purposes were 1. to study the level of internal quality assurance in small schools, the level of school effectiveness in schools 2. to investigate the level of school effectiveness under the jurisdiction of the Surin Primary Educational Service Area Office 2 and 3. to examine the relationship between internal quality assurance in small-sized schools and school effectiveness under the jurisdiction of the Surin Primary Educational Service Area Office 2 This study employed a quantitative research approach. The research instrument was a questionnaire with an overall reliability coefficient of .976. The sample group consisted of school administrators and teachers in small-sized schools under the jurisdiction of the Surin Primary Educational Service Area Office 2, including 44 school administrators and 221 teachers. The participants were selected through stratified random sampling. The data collected from the questionnaires were analyzed using research statistics, including mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient. The research findings revealed that 1) The overall results of the internal quality assurance study in small schools were at the highest level, ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.39) 2) The overall results of the effectiveness study in schools under the Surin Primary Educational Service Area Office 2 were at a high level. ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.33) and 3) The results of the correlation coefficient between internal quality assurance in small schools and the overall effectiveness of schools showed a statistically significant positive correlation at the .01 level, with a correlation coefficient of 0.739.

Keywords: Internal Quality Assurance, School Effectiveness, Small-Sized Schools

บทนำ

ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาไทยกำลังยืนอยู่บนทางแพร่งระหว่างอุดมการณ์กับการปฏิบัติ แม้เราจะตระหนักดีว่าการศึกษาคือรากฐานของการพัฒนาประเทศ แต่ในความจริงระบบการศึกษายังติดหล่ม อุปสรรคเชิงโครงสร้าง ที่ยากจะก้าวข้าม ปัญหาสำคัญคือความล้าสมัยในการบริหารจัดการที่ยังคงยึดโยงอยู่กับการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ซึ่งสวนทางกับหลักการกระจายอำนาจสู่ระดับพื้นที่อย่างแท้จริง สภาวะดังกล่าวนำไปสู่การเกิดวิกฤตความเหลื่อมล้ำ ที่ฝังรากลึก ทั้งในมิติของงบประมาณและกำลังคน ส่งผลให้ "ความเป็นอิสระ" ของสถานศึกษาในการออกแบบการเรียนรู้กลายเป็นเพียงโอกาสในเชิงทฤษฎี แต่ในภาคปฏิบัติกลับปรากฏช่องว่างของคุณภาพที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน (รัชฎาภรณ์ ทิพย์กาญจน์รัตน์, 2560, น.423-431; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561, น.17)

การศึกษาคือรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และประเทศชาติ อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากโครงสร้างการบริหารที่เน้นการรวมศูนย์อำนาจ ขาดการกระจายอำนาจสู่ระดับพื้นที่อย่างแท้จริง ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาในภาพรวม (รัชฎาภรณ์ทิพย์กาญจน์รัตน์, 2560, น.423-431) นอกจากนี้ สถานศึกษายังเผชิญปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านงบประมาณ บุคลากร และแรงสนับสนุนจากภาคีเครือข่าย แม้จะได้รับอิสระในการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตรตามบริบทเชิงพื้นที่มากขึ้น แต่ข้อจำกัดดังกล่าวยังคงทำให้คุณภาพผู้เรียนและมาตรฐานการดำเนินงานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561, น.17)

การประกันคุณภาพการศึกษาเปรียบเสมือนเข็มทิศสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับมาตรฐานสถานศึกษาอย่างเป็นระบบตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงานที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มิใช่เพียงกิจกรรมเฉพาะกิจ สถานศึกษาจึงมีหน้าที่รายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อหน่วยงานต้นสังกัดและสาธารณชน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพการจัดการศึกษาและเตรียมความพร้อมรองรับการประเมินภายนอก (ราชกิจจานุเบกษา, 2542, น.14) กระบวนการดังกล่าวมีความชัดเจนยิ่งขึ้นตาม กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งวางแนวทางให้สถานศึกษาเริ่มจากการกำหนดมาตรฐานการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบท การดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนการสะท้อนผลผ่านรายงานการประเมินตนเอง (SAR) อย่างสม่ำเสมอ (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2561, น.48)

แม้การประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นกลไกเชิงระบบที่ออกแบบมาเพื่อยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการและสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทว่าในทางปฏิบัติกลับเผชิญอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ซึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดที่กระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในหลายมิติ อาทิ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ การบริหารจัดการที่ขาดความยืดหยุ่นจากการรวมศูนย์อำนาจ ตลอดจนรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ยังยึดติดกับวิธีการเดิมและขาดการบูรณาการเทคโนโลยี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2, 2567, ออนไลน์) สถานการณ์ดังกล่าวยังชี้ให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำทางกายภาพ โดยเฉพาะในสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีความพร้อมแตกต่างกันอย่างชัดเจน กลุ่มที่ขาดแคลนงบประมาณและมีบุคลากรไม่ครบชั้น มักส่งผลให้การดำเนินงานประกันคุณภาพขาดความต่อเนื่องและไม่เป็นระบบเท่าที่ควร (ปรัชญา มานะวงศ์, 2564, น.5-6) นอกเหนือจากปัจจัยด้านทรัพยากร ทักษะคติของบุคลากรยังเป็นตัวแปรสำคัญ เนื่องจากครูบางส่วนยังคงมองว่าการประกันคุณภาพเป็นภาระงาน ส่วนเกินจากการสอน ส่งผลให้การจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) เป็นเพียงการจัดทำเอกสารที่ไม่สะท้อนสภาพจริง และขาดการนำข้อมูลไปใช้เป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง และงานวิจัยของ Wartini et al., (2019, p.219) ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนดำเนินการ ได้ค่อนข้างดี วัฒนธรรมของโรงเรียนได้รับการพัฒนาค่อนข้างดี ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากความสำเร็จ และงานวิจัยของ Thaia and Phanb (2020, p.226) ได้ทำการศึกษาการประกันคุณภาพภายในของหลักสูตรการศึกษาครูเบื้องต้นในเวียดนาม: การศึกษาเชิงพรรณนา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมต่าง ๆ ได้นำการประกันคุณภาพมาใช้ในนโยบายและการปฏิบัติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมต่าง ๆ ได้นำการประกันคุณภาพมาใช้ในนโยบายและการปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่า ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจะตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 เพื่อวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานและความเชื่อมโยงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การเสนอแนวทางในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับบริบท และเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

การทบทวนวรรณกรรม

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินการกิจหลักอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน (สุภักดิ์ พวงขจร, 2561, น.14) ขณะเดียวกันยังเป็นกลไกการปฏิบัติงานที่มีเกณฑ์วัดชัดเจน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสังคมว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (สมพุด เกตขจร, 2561, น.14)

ประสิทธิผลของสถานศึกษา การผสมผสานนวัตกรรมและการบริหารจัดการเชิงรุกสู่ความยั่งยืนในกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน ประสิทธิผลของสถานศึกษา ไม่ได้เป็นเพียงผลลัพธ์เชิงตัวเลขของคะแนนสอบ แต่คือความสำเร็จที่เกิดจากกระบวนการบูรณาการองค์รวม (Holistic Integration) ระหว่างการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญกับระบบบริหารจัดการที่มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทเฉพาะของพื้นที่ การกำหนดมาตรฐานและการวางแผนพัฒนาที่ชัดเจนเปรียบเสมือนเข็มทิศเชิงยุทธศาสตร์ที่ชี้แนะทางการดำเนินงานให้มุ่งสู่เป้าหมายอย่างมีเอกภาพหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนคุณภาพคือการสร้างระบบการประกันคุณภาพภายใน ที่เข้มแข็ง ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งบุคลากรภายในและภาคีเครือข่ายภายนอก เพื่อสร้างกลไกการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านการบริหารจัดการเชิงรุกที่เชื่อมโยงนโยบายจากส่วนกลางเข้าสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่อย่างเป็นระบบ (รามินทร์ มูลโธสง และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล, 2567, น.238-250) นอกจากรากฐานด้านการบริหารจัดการแล้ว สถานศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องมี ความคล่องตัว และความพร้อมในการเผชิญกับความท้าทายในยุคดิจิทัล การนำวงจรคุณภาพมาประยุกต์ใช้เป็นฐานในการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่องถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่ง ในขณะเดียวกัน การนำนวัตกรรมเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และการวิเคราะห์ข้อมูลมหัต มาเป็นเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจ จะช่วยเพิ่มความแม่นยำและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท้ายที่สุดแล้ว รากฐานอันมั่นคงที่จะยกระดับผลลัพธ์ทางการศึกษาให้ก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญ คือการสร้าง ระบบนิเวศแห่งความร่วมมือ จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้

การพัฒนาสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีพลังและสามารถสร้างคุณค่าให้แก่ผู้เรียนได้อย่างแท้จริง (สยาม คำสุวรรณ และ วชิราภรณ์ สุรณะสกุล, 2567, น.156-178)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 133 คน ครู จำนวน 710 คน รวมทั้งสิ้น 843 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ทั้งสิ้น 265 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน และครู จำนวน 221 คน โดยผู้วิจัย กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p.607-610)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก และแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น.121) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำ แบบสอบถามพบที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ 2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอนำเสนอ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อความ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.249) พบว่า มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่า ความเชื่อมั่น 0.976

3. เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้ แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน และครู จำนวน 221 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาด ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p.607-610)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัย อาทิ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษาระดับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

รายการ	การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. การกำหนดมาตรฐานการศึกษา	4.64	0.28	มากที่สุด	1
2. การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	4.56	0.46	มากที่สุด	4
3. การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	4.58	0.48	มากที่สุด	3
4. การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา	4.53	0.47	มากที่สุด	6
5. การติดตามผลการดำเนินงาน	4.54	0.51	มากที่สุด	5
6) การรายงานผลการประเมินตนเอง	4.62	0.47	มากที่สุด	2
เฉลี่ย	4.58	0.39	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงอันดับแรกโดยเรียงตามลำดับ คือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษา ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.28) รองลงมาคือ การรายงานผลการประเมินตนเอง ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.47) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.48) การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.46) การติดตามผลการดำเนินงาน ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.51) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การศึกษาการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

2. การศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยภาพรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

รายการ	ประสิทธิผลของสถานศึกษา			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. คุณภาพของผู้เรียน	4.31	0.51	มาก	4
2. กระบวนการบริหารและการจัดการ	4.46	0.49	มาก	1
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.44	0.47	มาก	2
4. การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.43	0.48	มาก	3
5. การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และข้อมูลมหัต	4.31	0.55	มาก	4
เฉลี่ย	4.39	0.33	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงคือ ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.47) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.48) ด้านการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และข้อมูลมหัต ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.55) ด้านคุณภาพของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษา

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	X _{total}	Y _{total}
X ₁	1												
X ₂	.522 **	1											
X ₃	.396 **	.779 **	1										
X ₄	.448 **	.828 **	.814 **	1									
X ₅	.377 **	.768 **	.841 **	.837 **	1								

X_6	.366 **	.789 **	.835 **	.824 **	.829 **	1							
Y_1	.339 **	.504 **	.489 **	.557 **	.502 **	.484 **	1						
Y_2	.332 **	.673 **	.720 **	.692 **	.756 **	.728 **	.554 **	1					
Y_3	.325 **	.598 **	.636 **	.611 **	.663 **	.621 **	.685 **	.742 **	1				
Y_4	.254 **	.517 **	.595 **	.557 **	.588 **	.590 **	.634 **	.656 **	.795 **	1			
Y_5	.333 **	.484 **	.528 **	.568 **	.577 **	.503 **	.623 **	.646 **	.685 **	.769 **	1		
X_{total}	.547 **	.908 **	.918 **	.929 **	.918 **	.915 **	.556 **	.767 **	.677 **	.610 **	.582 **	1	
Y_{total}	.369 **	.643 **	.687 **	.692 **	.714 **	.676 **	.812 **	.832 **	.902 **	.893 **	.871 **	.739 **	1

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .739

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 พบว่า การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงอันดับแรกโดยเรียงตามลำดับ คือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษา ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.28) รองลงมาคือ การรายงานผลการประเมินตนเอง ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.47) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.48) การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.46) การติดตามผลการดำเนินงาน ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.51) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การศึกษาการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.47) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.48) ด้านการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และข้อมูลมหัต ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.55) ด้านคุณภาพของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

3. เพื่อศึกษาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .739

การอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากการศึกษากการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติตามอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาใช้เป็นกรอบทิศทางหลักในการขับเคลื่อนคุณภาพ รองลงมาคือ การรายงานผลการประเมินตนเองและการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีแนวปฏิบัติชัดเจน อย่างไรก็ตาม ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายใน กลับมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดสำคัญด้านบุคลากรและเงื่อนไขด้านเวลา เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับวชิรา สมพงษ์ (2561, น.123-133) และเนตรทราย โประวะ และพิภพ วงษ์เงิน (2566, น.219-232) ที่ต่างพบว่าการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อมูลเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการใช้ระบบประกันคุณภาพเป็นกลไกหลักในการบริหารจัดการ เพื่อยกระดับและรักษามาตรฐานการศึกษาให้เกิดความยั่งยืน

2. ผลการศึกษพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กระบวนการบริหารและการจัดการ ตามด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การมีส่วนร่วม และการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) พร้อมข้อมูลมหัตมาใช้ ขณะที่ด้านคุณภาพของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดปัจจัยความสำเร็จเกิดจากการมีระบบบริหารที่เป็นรูปธรรม กำหนดบทบาทชัดเจน และใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับสุริดา ทับจาก และคณะ (2565, น.66-179) ที่พบประสิทธิผลการประกันคุณภาพในระดับมาก เช่นเดียวกับ Nurfadillah and Suharto (2021, p.414-433) ที่ระบุว่ากรณีเทศและนวัตกรรมที่เหมาะสมมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย

3. การประกันคุณภาพภายในมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .739$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สาเหตุสำคัญเนื่องจากระบบประกันคุณภาพเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อน

การบริหารจัดการ การติดตามตรวจสอบ และการปรับปรุงงานอย่างเป็นระบบส่งผลให้การดำเนินงานมีเอกภาพและมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพผู้เรียนจนเกิดประสิทธิผลในภาพรวมที่สูงขึ้น สอดคล้องกับวิชา สมพงษ์ (2561, น.123-133) และรสา สำเภาเงิน (2562, น.115-118) ที่ยืนยันว่าการดำเนินงานประกันคุณภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลและคุณภาพงานวิชาการ สะท้อนให้เห็นว่าระบบประกันคุณภาพที่เข้มแข็งย่อมส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานอย่างยั่งยืน

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

ผลการศึกษาพบว่า การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ดำเนินงานในภาพรวมระดับมากที่สุด โดดเด่นด้านการกำหนดมาตรฐานและการจัดทำ SAR ขณะที่ประสิทธิผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีจุดแข็งคือการบริหารจัดการและการใช้ AI วิเคราะห์ข้อมูล โดยทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ข้อค้นพบสำคัญ ความชัดเจนเชิงนโยบาย และวิสัยทัศน์ที่คมชัดเป็นกลไกหลักที่ใช้ขับเคลื่อนข้อจำกัดด้านทรัพยากร อย่างไรก็ตาม ยังพบ ช่องว่างเชิงปฏิบัติ ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน วัฒนธรรม PLC และการสร้างนวัตกรรมของผู้เรียนการยกระดับโรงเรียนขนาดเล็กยุคดิจิทัลต้องเปลี่ยนจากการทำตามระเบียบ ไปสู่การใช้ข้อมูลมหัต เพื่อติดตามการเรียนรู้รายบุคคล ซึ่งจะช่วยให้บริหารทรัพยากรได้คุ้มค่าและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ระดับนโยบาย ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อกำหนดมาตรการสนับสนุนเชิงโครงสร้างและระบบนิเทศที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเน้นการเสริมสร้างทักษะด้านการประเมินผลและการตรวจสอบคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นส่วนที่ยังมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.2 ระดับการบริหาร ควรใช้ระบบประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือบริหารจัดการที่เชื่อมโยงทุกมิติเข้าด้วยกัน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและคณะกรรมการสถานศึกษาในการกำหนดมาตรฐาน และใช้รายงาน SAR เป็นกระจกสะท้อนคุณภาพเพื่อวางแผนพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.3 ระดับปฏิบัติการ ควรบูรณาการกระบวนการประกันคุณภาพเข้ากับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำข้อมูลจากการประเมินผลและสารสนเทศมหัตมาใช้ปรับปรุงนวัตกรรมการสอนรายบุคคล เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์และทักษะในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนให้สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควร ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบหรือโมเดลการประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของโรงเรียนขนาดเล็ก โดยบูรณาการทั้งด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน และการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในด้านการประเมินและตรวจสอบคุณภาพภายในให้เป็นรูปธรรม

2.2 ควร ขยายผลสู่การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ หรือการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น ระหว่างการประกันคุณภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษา เพื่อให้ข้อบ่งชี้ได้ชัดเจนว่าองค์ประกอบใดส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนมากที่สุด

2.3 ควร ศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ เข้ามาสนับสนุนระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศมหัต การประเมินผล และการรายงานผลให้มีความแม่นยำและลดภาระงาน ด้านเอกสารของสถานศึกษาขนาดเล็ก

เอกสารอ้างอิง

- เนตรทราย โประวะ และพิภพ วังเงิน. (2566). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับความสำเร็จของการประกันคุณภาพภายใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน*, 6(1), 219-232.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2558). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กทม.: ตักสิลาการพิมพ์.
- ปรัชญา มานะวงศ์. (2564). *การพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนบ้านสามขามิตรภาพที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- รสา สำเภาเงิน. (2562). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง: ราชบุรี.
- รามินทร์ มูลโธสง และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมกุล. (2567). *แนวทางการพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสู่ความเป็นเลิศสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษารัฐบาลจังหวัดกำแพงเพชร*. *วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 7(3), 238-250.
- รัชฎาภรณ์ ทัพย์กาญจน์รัตน์. (2560). *การปฏิรูปการศึกษาไทย*. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 1(2), 423-431.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. เล่ม 116. (ตอนที่ 74 ก), หน้า 1-23.
- วชิรา สมพงษ์. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร*. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 15(29), 123-133.
- สยาม คำสุวรรณ และวชิราภรณ์ สุรชนะสกุล. (2567). *แนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันวิทยาลัยชุมชนตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ*. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 44(1), 155-178.
- สมพุด เกตขจร. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สาขาวิชาวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2. (2567). *แผนประกันคุณภาพ*. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2568, จาก <https://srn2.go.th/home/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *คู่มือบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุจิตา ทับจาก, สาธิต ทรัพย์รวงทอง และนันทวัช นูนารณ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. *Rajapark Journal*, 16(44), 166-179.
- สุภัค พวงขจร. (2561). *การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยวิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม: พิษณุโลก.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Nurfadillah, I. E., and Suharto, N. (2021). *Quality assurance in private school reviewed from the effectiveness of supervision*. Atlantis Press.
- Thaia Thanh Van and Thu Hung Phanb. (2020). Internal Quality Assurance of Initial Teacher Education Programs in Vietnam: A Descriptive Study. *International Journal of Innovation, Creativity and Change*, 12(10), 226-232.
- Wartini Slamet and Mintasith Indriayu. (2019). Implementation of the Internal Quality Assurance System in Improving the State Primary School Culture. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 397(1), 219-225.